

та частъ на града представлява малко привлекателни картини. Градскиятъ часовникъ е много грозенъ. Турскитъ руждиета и джамии сж съвсемъ бедни; улицитъ пуси.

Върху цѣлия градъ лежеше една присяща на азиатскитъ степи неприятна тишина. И азъ желаяхъ часъ по-скоро да се махна отъ съществуващата тамъ гробовна тишина. Новиятъ Конакъ (Околийско управление) е единственото хубаво здание. Изглежда, че самъ Митхадъ Паша е заповѣдалъ строежа му, тъй като по-рано управляващиятъ въ Севлиево каймакаминъ е работялъ въ едно съборено вдание, което приличало на селски яхъръ.

Освенъ съ красивото си разположение и търговията си, Севлиево стана популярно въ стравата и съ дветъ си нови постройки: новата църква „Св. Троица“ и каменния мостъ на р. Росица ¹⁾.

Последниятъ не може да се сравни съ бѣленския но обстоятелството, че презъ 1871 г. е можалъ да устои на унищожителното наводнение, достатъчно говори за неговата солидностъ ²⁾.

Още по другъ е билъ, обаче, вида на Севлиево до втората половина на миналия вѣкъ, отъ когато турската градска администрация е започнала да се загрижава за вътрешното подобрене на града. И читателя, ако иска да си представи за моментъ Севлиево въ казаната епоха, ще трѣбва да има предъ очи следната картина: ниски прихлупени паянтови сгради, съ още по-низки плетове и огради, преаъ които възседналиятъ на конь джтникъ е можалъ свободно да надниква въ къщнитъ дворове; тѣсни, криви и покрити съ калъ и мръсотии улици, широки и буренясали мегдани, по които свободно сж се разхождали цѣли стада отъ овце и кови, а погъкога — за голѣмо очудвание и уплаха на гражданитъ — и нѣкоя набучена на колъ бунтовническа или разбойническа глава, която е престоявала така по нѣколко дена.

Нека се има предъ видъ още, че въ града се е влияло презъ нѣколко градски порти ³⁾, които сж се павили

¹⁾ Мостътъ е билъ започнатъ презъ 1857 г. и, навѣрно, довършенъ на следущата година. Направенъ е отъ прочутия по онова време дрѣновски майсторъ Никола Фичето, който е майсторъ и на голѣмия вѣленски мостъ.

²⁾ Мостътъ е издржалъ сжщо напора и на голѣмото наводнение, станало на 16 юний 1859 г.

³⁾ До скоро старитъ севлиевци по навикъ казваха: Чадърлийска „порта“, Кормянска „порта“ вмѣсто: Чадърлийска улица, Кормянска улица и пр.